

הכותים אין להם פרק תשיעי נזיר סד.

מסורת הש"ס

(א) [חולין קכו.], (ב) [עין זבחים לג.], (ג) [במדבר ה, ד] [התוי"ט פ"ד דטהרות מוחק זה,] (ה) [ז"ל והאי טומאה טומאה כו'. יעב"ז, (ו) גי' א"מ והו,]

תורה אור השלם

1. וְכָל הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ עַל
הָאָרֶץ שֶׁקֶץ הוּא לֹא
יֵאָכֵל: וַיִּקְרָא יָא מֵא
אֵל תִּשְׁקֹצוּ אֶת
נַפְשֵׁיכֶם בְּכָל הַשָּׂרֵץ
הַשָּׂרֵץ וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם
וְנִטְמְתֶם בָּם:

וַיִּקְרָא יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם
2. אֶת מֹשֶׁה וְאֶת
מִיָּם יְהוָה טָהוֹר וְנֹגַע
בְּנִבְלָתָם יִטְמָא:

נוסחת הריב"ז

[א] ובעשת גרירקן אל
 נעילקן: [ב] ובעשת [ג] אל:
 ד: פסקין: [ד] עשלו: [ה] שבע
 לו: [ו] אל געב אלס אל געב
 מורו מי תמירין: [ז] אל [ח]
 פקדו קדש קדש ומונה נשם
 הוא בחר: [ט] הוא וסומא
 עבד מורו תובאל דקיעא
 [י] וחסין מרדכי
 פתחם: [יא] דמי מרסא חילון
 מל: חילן: [יב] וחסין אל
 גבי שר חילן דמספיק
 מרדכי חסון דמנהא אלס
 דמספיק חסון מנהו
 פסקין סומא חסין דשרק
 ובעלה נשם: [יג] וחסין
 [יד] שר ספיק מנהא: [טו] חילא
 בכי: [טז] דמונה חילא עבד
 וכוואן דמנהא: [יז] וספס
 חסון: [יח] חסון: [יט]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שרץ נף
וכו' זכויות ולא קאי
שיעורא דנבלה:

גליון הש"ס

גמ' מת בבלי ובלי צף
על פני המים. כעין זה
שבת 77 ה"ע 3:

הגהות הגר"א

[illegible]

וְכִתְּבֵהוּ כָּל הַשָּׂרָץ הַשׂוֹרֵץ. דְּמַשְׁמַע כָּל מִקּוֹם שֶׁשׂוֹרֵץ טֹמֵא וּפְסִי וְכִתְּבֵהוּ עַל הָאֶרֶץ דְּמַשְׁמַע דְּבִיעֵין שִׁיחָא מוֹמֵחַ עַל הָאֶרֶץ וְלֹא קָפִי: בְּטוֹמֵאחָ דְּכ"מ שְׁהוּא בִין בְּמִים בִין בְּקִרְקַע שְׁטֵמָה הָאֵל סָפֵק נִגַּע כְּרוֹן לֵאחֲרָ שְׁנִמְלֵא קָפִי עַל פְּנֵי הַמַּיִם הִ"ו טְהוֹר

בזמנים שצדקת דספק מגע לך
לעולם טהור: אך מעיין ובור מקוה
מים יהיה טהור. למשמע דלפה
צדקת טהור: וכתיב יטמא הא
יכיד לפה בללים. ספיקו טמא לפה
צדקת ספיקו טהור: כל היטלין
הנגרדין. בילן טומאת שרץ בין
טומאת נדילה ובשעת אזחילתן או
גרידתן ספק נגע בהן אדם וכלים:
ספיקו טמא. שכל הנגרד והיטיל כמו
שהן מומחין דמי והיו כספק טומאה
צברה. דספיקו טמא דגמרי' מסוטה
(פסטה דף כח:). דכתיב צה ונסתרה
והיא נטמאה. אלל אם היו מורקין
צדשעת זריקתן ספק נגע צהן
אדם וכלים ספק לא נגע ספיקו
טהור. דלל אמינין קלוטה כמי
שהומה דמיא אלל כטומאה לפה
דמיא וספיקו טהור: הי' חוץ
מבזיהם המה והמאחיל על פני
טומאה שמטמא מלמעלה כלמטה
חללאיטוי וז וזה. כלומר חוץ מבזיה
מן המה שזרק ע"ג אדם או טהרות
וצין שזרק טהרות על בזיה מן המה
ואו האדם עצמו דלג עליו וספק הוא
אם האחיל עליו וספיקו טמא לפי
שמטמא מלמעלה כלמטה הואיל
והוא מטמא שלא בנגיעה כגון ע"י
האכל. והיא דמיא והמאחיל על פני
טומאה דלל כריך למיתוי אלל חוץ
מבזיה מן המה והמאחיל עליו לחיטוי
וז חזה שמטמא נמי מלמעלה
כלמטה בללן מטמא שאם יבז וז
על האבן ויעל הכלים ועל האדם
שהוא צתוק הצור תחת האבן נטמא
בז הכלים כמו בצנע נטמא
וכו אם הוז מלמעלה והטהור יושב

וַעֲלֶה אֶבְרָהָם מִסָּמָח: **בְּצֵי רִמֵּי בֶרֶחַמָּה מִהַ כְּבָלִי וְכָלִי קָף עַל פְּנֵי הַמֵּיִם.** וַיִּוָּדַע וְדָלָה שְׁלֹחַ הָהָרִיל עָלָיו אֲבָל סָפֵק הוּא לֹא אִם נִגַּע אִם לֹא נִגְעָה בּוֹ: **מִהוּ:** גִּבִּי מִתְנִיתִין מֵאִי טַעְמָהּ חִישְׁיִין לְטוּמָאָה כְּפֹה דְּהֵתָם אִיכָּא לְמִישָׁשׁ שְׁמָא הָהָרִיל עָלָיו אֲבָל הֵכָּא יִדְוּעַ הוּא לֹא שְׁלֵל הָהָרִיל עָלָיו אֲבָל סָפֵק הוּא לֹא אִם נִגַּע: **מִי אִמְרִינן בְּסֵר** **בְּכָל אֲזֻלִּינן.** וּכְמֹחַ דְּמִוּנָה עַל גִּבִּי קִרְקַע דְּמִי וּסְפֵק מִגְּבֻעַ טוּמָא: **וְאִלּוּ בְּסֵר מִיטָא אֲזֻלִּינן.** וּמֵת מִיטָא אֲזִיל וְכָף עַל פְּנֵי הַמֵּיִם אֲגַב הִכְלִי וּסְפִיקוּ טַהוֹר: **אִם תִּימְלִי לִנְזֵר.** כִּיּוֹן דְּמֵת עֲזָמוּ לֹא הוּי **כָּף** **עַל פְּנֵי הַמֵּיִם** הוּא בְּסֵר כְּלִי אֲזֻלִּינן וּכְמֹחַ דְּמִוּנָה עַל גִּבִּי קִרְקַע דְּמִי וּסְפֵק מִגְּבֻעַ טוּמָא: **מֵה הַמוּנָה עַל גִּבִּי הַשָּׂרֵךְ.** וְשָׂרֵךְ גִּבִּי עַל פְּנֵי הַמֵּיִם מֵהוּ כִּיּוֹן דְּשָׂרֵךְ טוּמָאָה עֵרַב וּמֵת טוּמָאָה שְׂעָה כְּמֹחַ דְּמִתָּא טוּמָאָה בְּסֵר דְּמִי וּסְפֵק מִגְּבֻעַ טוּמָא: **מִי דִילְמָא.**

הא תומאה עצה וסמיכתא היא וכיון דלף שרץ כלף מת דמי
(ו)ומיתא מיהא אזיל וקף על פני המים אגב הכלי וספק מגעו מטה
דמתחת בכלי דמי וספיקו תמא ודאי: שרץ קף ע"ג נצינא. והוא
דשרץ דהוה כעדשה קאי על שיעורא דנצינא דהוה צבית (ה) ולאו
דשרץ כעדשה כמאן דמנא בכלי דמי וספק מגעו שרץ: וואס"ל דשרץ וצב
בכלי דמי וספק מגעו שרץ תמא: ואס"ל שרץ ע"ג שרץ כיון דמי
ספיקו תמא: שרץ ע"ג נצינא שנימוחה מהו. מי אמרין כיון דנימו
על פני המים דמי: או יולמא כיון דאוכל הוא. ה"ל כמאן דמונח לו על
דאוכלא הוא ולא שוו שיעוריהו אדהיי דהאי צבית והאי כעדשה כ
פני המים מהו מי אמרין הואיל וסבכת זרע לאו אוכלא הוא ה"ל כ
ואס ומש וכו' דמי לשאר משקה שצבוכו כגון מי גרלים שצמחין וכו'
ומי חטאת ענין דמי חטאי אפר פרה שצבה מי היו כאכולא וכו'

בְּתִיבִי¹ אֶךְ מַעֲיִין וּבוֹר מְקוּה מִים יִחִיה מְהוֹר וּכְתִיב יִשְׁמָא
(עַד הַרְעָה) הָא בְּיַד בְּכָרִים מִמָּא. לְדוּקָא לְדוּמִילֵדמַעֲיִין
וּבוֹר שֶׁסָּם מִים שַׁעַל גִּבִּי קִרְקַע: בִּלְי הַנִּישְׁלִין. אִלֵּם עוֹמַד בְּזִים
וּחֹבְדוֹ הִיא מִשְׁלָשָׁה² שַׁרָן [סַפְקָן] נִגַּע בּוֹ הָאֵלֶם הַנִּישְׁלִין בְּזִים: אִו
הַנִּגְרָדוֹ. שִׁיחַ תְּפִירוֹ הַגּוֹר שַׁרָן עַל

מאי טעמא דת"ק א"ר יצחק בר אבדורמי
כתביב יבכל השרץ השורץ כל מקום שהוא
שורץ וכתבי על הארץ הא כיצד ודאי מגעו
טמא ספק מגעו טהור ורבי שמעון מ"ש אמר
עולא כתיב אך מעין וכתבי יטמא (עד
הערב) הא כיצד צפה בכלים טמא בקרקע
טהורה: ת"ר אכל [א] הניטלין והנגרין ספיקן
טמא מפני שהן כמונחין בזהגורין ספיקן
טהור חוץ זמן כוית המת והמאהיל על
פני טומאה וכל דבר שמשמא מלמעלה
כלמטה בלאיתויי זב וזבה בעי רמי בר
חמא [א] מת בכלי וכלי צף על פני המים
מהו בתר כלי אולינן או בתר [ב] מיתא אולינן
את"ל דבתר כלי אולינן [ג] מת על גבי שרץ
מהו כיון דהאי טומאת ערב והאי טומאת
שבעה כמאן דמחתא טומאה בכלי דמית
או דילמא טומאה סמיכתא היא ואת"ל
דכמאן דמחתא טומאה בכלי דמית [ד] וטמא
ודאי שרץ על גבי נבלה ונבלה צפה מהו
כיון דתרווייהו טומאת ערב אינון טומאה
סמיכתא היא או דילמא האי כוית והאי
כעדשה שרץ על גבי שרץ מהו הני ודאי
חד שיעורא נינהו או דילמא כיון דמפסקי
מהדדי לא [ה] ואת"ל שרץ על גבי שרץ כיון
דמפסקי מהדדי כמאן דמנחא בכלי דמי
שרץ על גבי נבלה שנימוחה מהו כיון
דנימוחה הויא ליה משקה או דלמא היא
אוכלא הוא ואת"ל ידאוכלא הוא שרץ ע"ג
שכבת זרע מהו ואת"ל כיון דמיתעקרא ה"ל
כי אוכלא שרץ ע"ג מי חטאת [ו] ומי חטאת
צפין על גבי המים מהו לא ידעינן פתוק:

מהדדי לא אס תימיני לומר כיון
דמפסקי לא נצילה^ט שנימוחה מי הוּי הך נצילה כי משקה והוּי שרץ
שעל גבה כטומאה צפה על פני המים או דילמא אורכלין ואורח^י ל
אורכלין היין לה ואין חשבים משקה והל^י כמי שאינו קף על
פני המים והוּי שרץ בגי' האולי כשהנצילה שנימוחה צפה^י על פני
המים כזית^י והא^י צעדשה כמאן דמנח דמי שרץ ע"ג שכבת זרע
מחו מי הוּי לה כי משקה ואורח^י ל כיון דמתעקר מגופיה לא חשיב
משקה אלא כי אורכלין י^י לדונו שרץ ע"ג מי חטאת שהיה שם אפר
ומים וע"י האפר הוּי עב ומי חטאת דנקיט אומר ר"י דהוּי הדין
דמני למנקט אפר ומים בעלמא אי חשיב משקה אי לא אלא לרבותא
נקט דאע"ג דלאכא למימר כיון דהאי טומאה והאי טומאה הוּי
גיליה כי טומאה סמיכתא^י צפה^י על פני המים מ"מ כיון דהמי מי
חטאת הוּי להו משקה^י עליה^י והואיל^י כי צפה על פני המים:

מזיר

ו' ואם תחלל לומר. כיון דהאי טומאת ערב והאי טומאת ז' כמאן
 יו נמי לנבילה ע"ג השרץ אלף האי דקמיבעיא ליה הכי דשיעורא
 ור' דנבילה ע"ג שיעורא שרץ: או דילמא. כיון דהאי כבית והאי
 נמי כיון דהאי שיעוריה כבית והאי שיעוריה כבעשה כמאן דמחמת
 ספקי מהדרי כמאן דמנה ככלי דמי. וספק מגעו העליון ע"ג שרץ
 הויא לה משקה ושרץ קף על גביו וספק מגעו טהור דכמאן דלף
 ודמנו דמונח ע"ג קרקע דמי ^עלדסקס מגעו טמא: ואם. ל' הכא כיון
 דדמנח ע"ג כלים דמי: שרץ י' ^עלדסקס שרץ. ושבת זרע קף על
 קפה והוא שרץ קפיין טהור: ואם. ל' כיון שמשקע קפה. מבשרו של
 יבנו ה"ל שבת זרע י' אוכלא דסמיך הוא: שרץ קף ע"ג מי חטאת.

אמר

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

ל א מיי פֿייד מהל' אבות
העומאה הל'ג:
ל ב מיי שס פט'ו הל'
ו:
ל ב מיי שס פֿייד
הל'א:
ל ג ד ה ו ז ח ט מיי
שס פֿייד הל'ד:

הגהות התוספות

1. דרבור זה שייך לפי
2. הדיבור הקודם.
3. מוטלען.
4. זייל וכל
5. דרכה.
6. והוא תחילת דרבור
7. זייל.
8. זייל שער עליהם.
9. זייל שער ע"ג נבילה כו'.
10. זייל וה"ל שער שער בנין
11. זייל שער וזה שער של
12. זייל שער ומוקח.
13. זייל שער.
14. זייל שיעורו בכיות.
15. זייל וזי טעמא שער
16. שער פני המים מהו.
17. וזימית
18. מ"מ ומוקח.
19. זייל שער
20. שער.
21. זייל וזייל.

מוסף רש"י

בל מקום שהוא שורץ.
אפילו על המים, וכתיב על
הארץ, הא כינן, כאן
בטומאת ודאי כאן בטומאת
ספק (חולין קכז.).

פי' הרא"ש

יתכן שכן טומאה צפה בין
 הכלים בין בקרקע. משה
 אמר 'ד' דמסת טהרות
 וקנתו לעיל מינה אלו
 פיקודים שיהיו חכמים
 כן טומאה צפה על פי המים.
 וקנתו בתו הכי' פי' המים
 שטומאה צפה על פי המים
 שיהיו חכמים בין המים
 שכלים בין במים
 ששעל פני קרקע. תיבול כל
 המים שהיו וכו' משמע
 בכל מקום שהוא שורץ
 יצא לשורץ ואפי' על
 המים (ש"מ) [מטאמ].
 תיבול המים שהיו על
 הארץ דמשמע דקא על
 הארץ מטאמ: אלא כיצד
 ידעו שכל מקום שאם
 יצא שם סעל על המים
 שטוה: תיבול אף מעין ובור
 מקומם מים יהיה טהור
 משמע הנוגע ביה טהור
 פני מן מעין ובור ומקו
 הנוגע: ותיבול בהריה
 הנוגעת בהם יטאמ טהור
 ככל מקום: כל הניטול
 אס נטל שם. ונתקרו. אם
 יצאו ארז גרר אצל אצל
 הטהור' ס' עננ' ס' לא נגע
 וספקא טמא דלא חשבו
 שטומאה צפה כיון שהיה
 יבול הארץ: ונתקרו. אם
 יצא ארז אצל טהרות
 וקנתו במה אצל טהרות

חשוב טומאה צפה: חור
מכזות מן המת. שזרקו ס'
האהל על הטהרות טמאה
טהרה טומאה צפה
מקרא דרנתי בשין גמר'
הלכן לא מטהר' אלא
שטומאת מצע דשיכא
בששין: והמאהיל ע"פ
שטומאה כגון שזרק
טהרה ס' האהל על המת
"בכה"ג ס' מצע טהור בין
שהטומאה צפה (ה) דהכי
אייתא בתוס' וטהרות כשם
ששטרו ס' טומא' צפה וכו'
כס טהור וכו' טהרה צפה
יכו' כיצד עריבה שהיתה

טמאה טומאת מת וכך
ממס' טהרות דקתני הזורק
ותחתונו של זב דמטמאי'
זול' והרי צף או בתר מת
גם שזה טומאת ערב
יון מהו. הא ודאי טומאתן
חשיבי הפסק: